

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech dla klas 1-4.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w rocznych planach wynikowych opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego

wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy

zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach

- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej

6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach).

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:
klasa 1

1. Spotykamy się we wspólnocie				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca

- odpowiada poprawnie na pozdrowienie: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” - wskazuje zasady dobrego zachowania na lekcji religii i w szkole - mówi o sobie „Jestem dzieckiem Bożym” - wykonuje znak krzyża z pomocą katechety	- odpowiada poprawnie na poznane pozdrowienia chrześcijańskie - rozumie i przestrzega zasady obowiązujące na lekcjach religii i w szkole - wyjaśnia, że od momentu chrztu świętego jest dzieckiem Bożym - wyjaśnia, że może się modlić do Boga znakiem krzyża	- wyjaśnia, że wypowiadając pozdrowienia chrześcijańskie, uwielbiamy Boga - wnioskuje, że jego właściwe zachowania sprawiają, że ma wielu przyjaciół - wyjaśnia, że jako dziecko Boże zwraca się do Boga „Ojcze” - wyjaśnia, że krzyż jest znakiem Bożej miłości	- wykorzystuje pozdrowienia chrześcijańskie w odpowiednich sytuacjach dnia codziennego - akceptuje wszystkie osoby należące do wspólnoty klasowej, służy im pomocą - powtarza słowa wypowiediane przez kapłana podczas chrztu świętego „Ja ciebie chrzczę, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” - odkrywa, że znak krzyża to modlitwa do Boga Ojca, Pana Jezusa i Ducha Świętego	- odróżnia pozdrowienia chrześcijańskie i świeckie, stosuje je odpowiednio do sytuacji - uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie klasowej i szkolnej, ze szczególnym naciskiem na pomoc innym - uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego - wyjaśnia w czym objawia się moc Boga Ojca, Syna Bożego i Ducha Świętego
--	--	---	---	---

2. Pan Bóg mnie stwarza

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wymienia dzieła stworzone przez Boga - wyjaśnia, że Bóg stwarza człowieka szóstego dnia - odkrywa, że Bóg stwarza człowieka na swoje podobieństwo - nazywa Boga dobrym	- rozróżnia dzieła stwarzane przez Pana Boga od rzeczy tworzonych przez człowieka - stwierdza, że człowiek jest podobny do Boga, bo potrafi kochać - potrafi powiedzieć, że Bóg jest zawsze z nami - nazywa aniołów wysłannikami Boga	- formułuje prostą modlitwę, dziękując Bogu za Jego dzieła - odkrywa, że człowiek otrzymuje od Boga dar miłości, aby okazywać ją Bogu i drugiemu człowiekowi - wyjaśnia, że Bóg obdarowuje nas talentami, abyśmy wykorzystywali je na użytek swój oraz drugiego człowieka	- wskazuje, że zadaniem człowieka jest troska o stworzony przez Pana Boga świat - odkrywa, że każdy człowiek jest wyjątkowy, niepowtarzalny - wymienia talenty, umiejętności, którymi Pan Bóg go obdarza	- odkrywa, że Pan Bóg stwarza świat z miłości do człowieka, że pragnie, by czynił sobie ziemię poddaną - wskazuje, że Pan Bóg powołuje człowieka, Adama i Ewę do miłości - odkrywa obecność Boga w różnych fazach ludzkiego życia - na podstawie tekstów biblijnych uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra

- potrafi powiedzieć, że Pan Bóg stwarza aniołów - stwierdza, że każdy człowiek ma swojego opiekuna, Anioła Stróża. - wymienia imiona pierwszych rodziców stworzonych przez Boga, - na podstawie przykładów odróżnia dobro od zła	- z niewielką pomocą katechety modli się słowami „Aniele Boży” - wyjaśnia, że pierwsi rodzice byli nieposłuszni Panu Bogu - podaje przykłady dobrych i złych zachowań	- wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie - wyjaśnia, że aniołowie to Boży posłańcy, że strzegą od zła, aby każdy mógł pójść do nieba - zna słowa modlitwy „Aniele Boży” - potrafi odpowiedzieć na pytania dotyczące historii nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Boga - ma świadomość, że dziecko Boże nie odpowiada złem na zło	- wskazuje, że Bóg pragnie, aby każdy człowiek odkrywał Jego obecność w swoim życiu - wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem Bożej miłości do człowieka - zna słowa modlitwy „Aniele Boży” i potrafi wyjaśnić znaczenie jej słów - opowiada historię nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Pana Boga - wyjaśnia, co to znaczy „kochać bliźniego jak siebie samego”	- odkrywa, że aniołowie wychwalają Pana Boga i pomagają ludziom, towarzysząc im w życiu - odkrywa, że z ogromnej troski wypływającej z Bożej Miłości każdy otrzymał od Pana Boga wielki dar – Anioła Stróża - wskazuje, że nieposłuszeństwo wobec Pana Boga czyni nas nieszczęśliwymi. - odkrywa, że Bóg obdarowuje człowieka rozumem i wolną wolą
--	---	--	--	---

3. Pan Bóg mnie kocha

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia, że rodzice/ dziadkowie jako pierwsi mówią dziecku o Bogu - wskazuje miejsca, gdzie możemy czytać Pismo Święte lub go słuchać - z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże - podaje przykłady zachowań przyjaciół Pana Jezusa	- wyjaśnia, że odkrywamy Pana Boga poprzez wszystko, co stwarza - wyjaśnia, że Pismo Święte to inaczej Biblia - wyjaśnia, że przykazania Boże mówią nam jak mamy postępować - wyjaśnia jakie przykazanie zostawia nam Pan Jezus	- formułuje proste modlitwy, w których wyraża wdzięczność i uwielbienie Boga. - wyjaśnia, że Biblia to najważniejsza księga wszystkich dzieci Bożych - zna tekst Przykazania miłości Boga i bliźniego - wskazuje, jak w codziennym życiu należy zachowywać przykazania	- odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i dziękuje za nie - wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do nas poprzez słowa Pisma Świętego - wyjaśnia, jak w codziennym życiu należy przestrzegać trzech pierwszych przykazań	- umacnia postawę wdzięczności Panu Bogu i ludziom za otrzymane dary - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte, okazuje szacunek Słowu Bożemu - odkrywa zależność między przestrzeganiem przykazań a okazywaniem miłości Bogu

- wyjaśnia, że poprzez chrzest święty należymy do Kościoła	- wyjaśnia, że Jan Chrzciciel chrzci Pana Jezusa w rzece Jordan	- opowiada, jak przebiega udzielanie sakramentu chrztu	- wyjaśnia, jakie postawy sprzeciwiają się Bożym przykazaniom. - wyjaśnia symbolikę chrztu świętego	- uzasadnia, że przestrzegając przykazań, okazujemy miłość Bogu i bliźnim - określa, czym jest chrzest w życiu człowieka
--	---	--	--	---

Katechezy okolicznościowe cz. 1

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wymienia cechy człowieka, który jest przyjacielem Pana Boga - wskazuje datę 2 listopada jako dzień modlitwnej pamięci o zmarłych - wyjaśnia, że w Adwencie czekamy na narodziny Pana Jezusa - wyjaśnia kim był Święty Mikołaj	- mówi, kiedy jest obchodzona uroczystość Wszystkich Świętych - modli się za zmarłych słowami „Wieczny odpoczynek „... - wymienia symbole adwentowe: wieniec adwentowy, roratkę, lampion oraz opisuje ich wygląd - podaje, jak można naśladować Świętego Mikołaja, okazując dobro innym	- określa świętego jako przyjaciela Pana Boga, który przebywa z Nim w niebie - opowiada historię wskrzeszenia Łazarza przez Pana Jezusa -określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na narodziny Pana Jezusa - wymienia najważniejsze fakty z życia Świętego Mikołaja	- wymienia imiona kilku świętych, i formułuje prostą modlitwę za ich pośrednictwem - wyjaśnia, że ludzie po śmierci nadal żyją, dla nich Pan Jezus przygotował niebo - wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych - potrafi powiedzieć, że czyniąc dobro, służymy Panu Bogu	- stwierdza, że każdy człowiek jest powołany do świętości - wymienia modlitwę jako najlepszy sposób pomocy zmarłym - wyjaśnia co znaczą słowa Pisma Świętego „ Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego” - odkrywa, że święty Mikołaj realizował polecenie Boże ; „Słuchaj mój synu, bądź dobry, prostą drogą prowadź swe serce”

4. Pan Bóg troszczy się o mnie

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- potrafi powiedzieć, że Pan Bóg jest miłosiernym Ojcem - nazywa modlitwę rozmową z Panem Bogiem	- potrafi powiedzieć, że miłosierny Bóg Ojciec przebacza nam grzechy, gdy o to prosimy - na podstawie tekstów z Psalmów poznaje modlitwę	- odpowiada na pytania do omawianego fragmentu Ewangelii św. Jana	-wymienia przejawy Bożego miłosierdzia	- uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Bogu Ojcu

- wraz z katechetą modli się słowami modlitwy „Ojcze nasz” - odkrywa, że czyniąc dobro, jest posłuszny Panu Bogu - wskazuje, że w modlitwie Ojcze nasz prosimy Pana Boga, aby nikomu nie brakowało chleba, aby nie było głodu na ziemi - wyjaśnia, że w modlitwie Ojcze nasz prosimy, by Bóg Ojciec wybaczał nam nasze grzechy - odróżnia dobro od zła, podaje przykłady - wyjaśnia, że pomagając drugiemu człowiekowi, pomagamy Panu Jezusowi	- uwielbienia, dziękczynienia i prośby - odkrywa, że Pan Jezus uczy nas, jak modlić się do Pana Boga oraz pragnie, abyśmy nazywali Pana Boga Ojcem - odkrywa, że wypowiadając słowa „Przyjdź królestwo Twoje”, wyznaje wiarę w ponowne przyjście Pana Jezusa - argumentuje, że należy szanować jedzenie, dzielić się nim z innymi. - odkrywa, że Pan Bóg pragnie, abyśmy umieli przeproszać za swoje złe czyny i wybaczać innym - w modlitwie prosi Pana Boga o pomoc w wyborze dobra - odpowiada na pytania dotyczące przypowieści o miłosiernym Samarytaninie	- potrafi ułożyć krótką modlitwę uwielbienia, dziękczynienia i prośby - modli się słowami modlitwy Ojcze nasz - wyjaśnia, że modląc się słowami „Przyjdź Królestwo Twoje” prosimy, aby Pan Bóg pomagał nam budować królestwo Boże na ziemi - odpowiada na pytania dotyczące fragmentu Ewangelii o rozmnożeniu chleba - wyjaśnia, że krzywdząc innych, nie jesteśmy posłuszni Bogu Ojcu - odkrywa, że modląc się słowami „I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego”, prosimy Boga Ojca, abyśmy nie ulegali pokusom - wyjaśnia co znaczy dzisiaj człowiek miłosierny	- potrafi wyjaśnić pojęcia: modlitwa prośby, uwielbienia, dziękczynienia - podaje przykłady, kiedy używamy imienia Bożego nadaremnie - wyjaśnia, że królestwo Boże na ziemi jest tam, gdzie panują miłość, radość, przebaczenie, dobro, - odkrywa, że Pan Bóg troszczy się o pokarm dla ciała i duszy każdego człowieka - odkrywa, że Pan Bóg odpuszcza nam nasze winy, gdy my przebaczymy innym - potrafi powtórzyć słowa Pana Jezusa „Wystarczy ci mojej łaski” - podaje przykłady uczynków miłosierdzia	- uzasadnia potrzebę zaufania Panu Bogu, który rozmawia z człowiekiem w czasie modlitwy - wyjaśnia znaczenie słów „Święć się Imię Twoje” - odkrywa, że Pan Jezus przyjdzie ponownie na świat - rozwiązuje dylematy moralne, ukazując życie zgodne z Bożymi przykazaniami. - wyjaśnia, że chleb jest pokarmem dla ciała, a pokarmem dla duszy jest Ciało Chrystusa - odkrywa, że Pan Jezus pragnie, abyśmy naśladowali Go przebacząc innym - wyjaśnia, że słowa Pana Jezusa „Wystarczy ci mojej łaski” oznaczają, że Pan Jezus będzie nam pomagał wybierać dobro - wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia
5. Jesteśmy Bożą rodziną				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wymienia osoby tworzące Świętą Rodzinę	- wyjaśnia, że Święta Rodzina mieszkała w Nazarecie	- charakteryzuje obowiązki członków Świętej Rodziny	- wymienia cechy Bożej rodziny, która jest przykładem miłości i	- wyjaśnia, że Kościół to rodzina dzieci Bożych

	- wyjaśnia w jaki sposób okazuje posłuszeństwo rodzicom		dobrych relacji z Panem Bogiem i ludźmi	uzasadnia potrzebę modlitwy za rodzinę
Katechezy okolicznościowe cz. 2				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia, że w Wielkim Poście przeżywamy mękę i śmierć Pana Jezusa - wyjaśnia, że Pan Jezus zmartwychwstał w niedzielę - wyjaśnia, że w Boże Ciało kapłan niesie Pana Jezusa w procesji ulicami miast i wsi - dziękuje w modlitwie za łaski otrzymywane od Pana Jezusa przez cały rok szkolny	- odkrywa, że wielkopostne postanowienia pomagają w nawracaniu się - wyjaśnia, że świętujemy niedzielę jako pamiątkę zmartwychwstania Pana Jezusa - opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała - potrafi powiedzieć, że wakacje nie zwalniają z uczestnictwa we Mszy Świętej	- nazywa Wielki Post czasem poprawy i przepraszania Pana Boga za złe uczynki - odkrywa, że są świadkowie zmartwychwstania Pana Jezusa, wymienia ich - wyjaśnia pojęcia: monstrancja, procesja, baldachim - odkrywa, że wakacje to dar dla każdego z nas	- odkrywa, że to sam Pan Jezus pragnie, abyśmy nawracali się i wierzyli w Ewangelię - wyjaśnia, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w swoim Kościele - wymienia sposoby uczestnictwa dzieci i dorosłych w procesji Bożego Ciała - potrafi powiedzieć, że podczas wakacji ma wiele okazji, by wychwalać Pana Boga za stworzony świat	- wyraża chęć przepraszania Pana Jezusa i poprawy postępowania - wyjaśnia, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w życiu każdego człowieka - określa Boże Ciało jako uroczystość, podczas której czcimy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie - wskazuje, że podczas wakacji ma wiele okazji, by swoim zachowaniem, słowem, postawą, realizować przykazanie miłości

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

Klasa 2

1. Kim jest Pan Jezus? Chcemy Go poznać.				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca

- wyjaśnia, że Pan Jezus jest umiłowanym Synem Boga, - chce poznawać życie i nauczanie Jezusa, jest aktywny podczas lekcji, - nazywa Pana Jezusa nauczycielem, szanuje nauczycieli i innych pracowników szkoły, - nazywa Pana Jezusa Królem, - nazywa Pana Jezusa Kapłanem (Najwyższym Kapłanem),	- wymienia dary otrzymywane od Pana Boga, - wyjaśnia, że znak krzyża przypomina nam o wielkiej miłości Pana Jezusa do nas, - wymienia imiona apostołów powołanych przez Pana Jezusa (na podstawie Mk 1,16–20), - potrafi powiedzieć, że według Pana Jezusa królować znaczy pomagać, - wskazuje sytuacje, w których się modli,	- formułuje modlitwę dziękczynną - okazuje wdzięczność Jezusowi za otrzymane dary, - wymienia/opisuje najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa, - potrafi powiedzieć, że w momencie chrztu świętego, Pan Jezus powołuje nas na swoich uczniów, - podaje przykłady dobrych uczynków, które wypełnia jako uczeń Chrystusa, - wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem na Mszy Świętej.	- wyjaśnia, że największym darem Pana Boga dla ludzi jest Pan Jezus, - na podstawie omawianej Ewangelii wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem, - charakteryzuje postawę ucznia Jezusa (na podstawie Mk 1,17) : słuchać Jego Słowa, naśladować Jego postawę wobec każdego człowieka, - rozpoznaje w każdym potrzebującym swojego bliźniego, - wyjaśnia, dlaczego wierzący gromadzą się w niedzielę na Mszy Świętej,	- opisuje scenę przemienienia na górze Tabor, powtarza słowa wypowiedziane przez Pana Boga, - wskazuje wydarzenia z życia Pana Jezusa ukazujące Go jako Boga i człowieka, - wymienia umiejętność uważnego słuchania, skupienia przy zachowaniu ciszy jako warunki konieczne do słuchania słów Pana Jezusa, - wyjaśnia, że zadaniem uczniów Pana Jezusa jest budowanie królestwa Bożego na ziemi, - wskazuje w jaki sposób Jezus jest obecny w jego życiu,
---	---	--	--	---

II. Pan Jezus rozmawia z nami, chcemy do Niego mówić.

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- przebywa z Panem Jezusem na modlitwie – wspólnie z innymi modli się podczas lekcji religii,	- modli się własnymi słowami (akty strzeliste),	- wyjaśnia, że modlitwa jest osobistą rozmową z Panem Jezusem,	- wymienia sytuacje, w których Pan Jezus się modli,	- wyjaśnia, że modlimy się do Pana Jezusa nie tylko w trudnych sytuacjach życiowych,

- potrafi modlić się w różny sposób: dziękuje, prosi, przeprasza, słucha słowa Bożego, - podaje inne określenie Pisma Świętego, - wskazuje zachowania pozytywne, które podobają się Panu Jezusowi i negatywne, niezgodne z przykazaniem miłości, - rozpoznaje osobę kapłana po ubiorze- koloratka i sutanna oraz po szatach liturgicznych, - wyjaśnia, że modlitwa jest rozmową z Panem Jezusem,	- określa postawę, w jakiej Pan Jezus modli się w Ogrodzie Oliwnym, - wyjaśnia, że chce poznawać i jak najlepiej rozumieć Pismo święte, bo jest dzieckiem Bożym - wyjaśnia, że w Ewangelii odnajdujemy słowa Pana Jezusa, - odnosi się do osób duchownych z szacunkiem, - modli się w różnych intencjach,	- wskazuje postawy jakie możemy przyjmować podczas modlitwy, - potrafi powiedzieć, że Pismo święte ukazuje miłość Pana Boga do każdego człowieka, - nazywa Ewangelię Dobrą Nowiną, - wymienia sposoby pozdrawiania osoby duchownej, - tłumaczy, że Pan Jezus pragnie, by każde dziecko rozmawiało z Nim na modlitwie,	- rozróżnia podstawowe postawy, gesty modlitewne podczas Mszy świętej i określa ich znaczenie, - definiuje, czym jest Pismo święte, - wyjaśnia dlaczego Ewangelie nazywamy Dobrą Nowiną, - wyjaśnia, kim jest kapłan, kto powołuje kapłanów do głoszenia Dobrej Nowiny, - zwraca się do Pana Jezusa swoimi słowami, układa tekst modlitwy spontanicznej,	- przyjmuje właściwą postawę, wykonuje poprawnie gesty towarzyszące modlitwie podczas modlitwy wspólnotowej i modlitwy własnej, - uzasadnia, dlaczego należy czytać i słuchać tekstów Pisma Świętego - wskazuje związek pomiędzy słuchaniem słów Pana Jezusa a ich wypełnianiem w codziennym postępowaniu, - wyjaśnia jakie zadania powierza Pan Jezus kapłanom na całym świecie, - potrafi powiedzieć na podstawie Ewangelii Mk 10, 13-14, że Pan Jezus pragnie, aby dzieci przychodziły do Niego,
III. Pan Jezus mówi o sobie, a my chcemy Go usłyszeć.				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca

- wymienia cechy dobrego pasterza, - wymienia postawy i zachowania, które prowadzą nas do nieba. - odróżnia prawdę od kłamstwa, - powtarza słowa Pana Jezusa „Ja jestem życiem”, - wymienia sposoby przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło, - wskazuje, kto nazwał Pana Jezusa Barankiem Bożym - podczas religii modli się wraz z innymi o bycie pokornym,	- wyjaśnia, dlaczego Pana Jezusa nazywamy Dobrym Pasterzem, - nazywa Pana Jezusa drogą, - wyjaśnia, że kłamstwo jest złem, - okazuje w modlitwie wdzięczność Jezusowi za dar życia, - - wyjaśnia, że Pan Jezus wybacza grzechy, - w modlitwie okazuje Panu Jezusowi wdzięczność za złożoną ofiarę na krzyżu, - wyjaśnia, że Pan Jezus mówi o sobie, że jest cichy i pokorny,	- podaje przykłady, gdy jest posłuszny Panu Jezusowi, Dobremu Pasterzowi, - wyjaśnia, że Pan Jezus jest drogą, - mówi, że Pan Jezus nazywa siebie prawdą i dlatego zawsze możemy Jemu ufać, - wyjaśnia, że Pan Jezus daje człowiekowi życie wieczne, - potrafi powiedzieć, że Pan Jezus jest światłością świata, - powtarza słowa „Baranku Boży...” wypowiedane przez wiernych w czasie Mszy świętej, - wyjaśnia znaczenie słów: pokorny, cichy,	- uzasadnia, że Pan Jezus przychodzi do nas w słowie Bożym i Komunii świętej, - podaje przykłady zachowań, które prowadzą nas do nieba, - uzasadnia, że być prawdomównym to naśladować Pana Jezusa, - wyjaśnia, że Pan Jezus zwycięża śmierć, gdy trzeciego dnia zmartwychwstaje, - wyjaśnia, że Pan Jezus prowadzi ludzi do Boga za pośrednictwem Kościoła, - wskazuje na związek pomiędzy barankiem ofiarnym a Panem Jezusem, - wymienia zachowania charakteryzujące postawę pokory,	- na podstawie J 10, 27- 28a wyjaśnia, że Pan Jezus, Dobry Pasterz mówi, abyśmy słuchali Jego głosu, a otrzymamy życie wieczne, - wyjaśnia, że drogą do Jezusa jest słuchanie słowa Bożego i przemiana swojego życia, - na podstawie Ewangelii J 20, 29b wyjaśnia, że Pan Jezus nazywa szczęśliwymi tych, którzy Go nie widzą, a w Niego wierzą i ufają Jemu, - uzasadnia, że Pan Jezus zmartwychwstając, daje nam obietnicę życia wiecznego, - wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus jest światłością świata, - potrafi powiedzieć, że Pan Jezus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie gładzi nasze grzechy, - wyjaśnia, że pokora jest wyrazem miłości i szacunku dla Pana Boga i drugiego człowieka.
--	---	--	--	--

Katechezy okolicznościowe cz. 1

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- nazywa Maryję swoją Matką i okazuje Jej szacunek podczas modlitwy, - wskazuje symbole Adwentu,	- przytacza słowa Pana Jezusa Mk 11,24 b, - wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych,	- wyjaśnia, że Maryja ukazała się św. Katarzynie Labouré i obiecała modlącym się wiele łask, - wyjaśnia, że Adwent to czas oczekiwania na Pana Jezusa,	- opowiada chronologicznie wydarzenia Tajemnic radosnych różańca świętego, - na podstawie Ewangelii św. Łukasza 1, 26-31.38 opowiada o zwiastowaniu Maryi,	- uzasadnia wartość modlitwy różańcowej, - potrafi powiedzieć, że Adwent to czas naszego oczekiwania na narodzenie Jezusa, czas naszego nawracania. To także czas oczekiwania na powtórne przyjście Jezusa,

IV. Pan Jezus czyni cuda, chcemy je zobaczyć.

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wskazuje Kanę Galilejską jako miejsce cudu, - wymienia osoby, które są świadkami uciszenia burzy na jeziorze, - potrafi powiedzieć, że Pan Jezus pragnie, abyśmy nie marnowali chleba, dzielili się z drugim człowiekiem,	- wyjaśnia, że cud polegał na przemianie wody w wino, - wymienia osoby, do których ma zaufanie, - wyjaśnia, dlaczego należy szanować chleb,	- opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, - opowiada o uciszeniu przez Pana Jezusa burzy na jeziorze, - opowiada o cudownym rozmnożeniu chleba,	- wyjaśnia rolę Maryi w opisaney historii, - wyjaśnia, czym jest cud, - zna i wyjaśnia słowa świętego brata Alberta „Bądź dobry jak chleb”,	- wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, aby dzieci Boże były wrażliwe na potrzeby drugiego człowieka, - wyjaśnia jak należy rozumieć słowa Pana Jezusa kierowane do apostołów, a dzisiaj do nas „Czemu tak się boicie, brakuje wam wiary”, - wyjaśnia, że podczas Mszy świętej Pan Jezus daje

- układa słowa modlitwy dziękując za dobro, które otrzymuje od Pana Jezusa, - potrafi powiedzieć ilu uzdrowionych z trądu dziękuje Panu Jezusowi, - wyjaśnia, że apostołowie wypełnili polecenie Pana Jezusa i dlatego złowili tak dużo ryb, -wskazuje Boga jako dawcę życia,	- wyjaśnia znaczenie słowa paralityk, - wyjaśnia czym jest trąd, dlaczego obawiano się trędowatych, - modląc się Aktem nadziei, wyraża ufność Panu Jezusowi, - wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, by każdy człowiek trafił do nieba,	- opowiada historię uzdrowienia paralityka przez Pana Jezusa, - opowiada historię uzdrowienia dziesięciu trędowatych, - streszcza fragment Ewangelii o cudownym połowie ryb, - opowiada historię wskrzeszenia Łazarza,	- określa konfesjonał jako miejsce w kościele, w którym Pan Jezus uzdrawia nas, przebacza grzechy, - modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi, - wyjaśnia co znaczą słowa Pana Jezusa „być rybakiem ludzi”, - wyjaśnia, że każdy człowiek jest powołany do świętości,	człowiekowi pokarm na życie wieczne, - wyjaśnia, że Pan Jezus leczy nie tylko ciało człowieka, ale i duszę, odpuszczając grzechy, - potrafi wymienić łaski, którymi Pan Jezus obdarowuje ludzi, - wyjaśnia, że swoim zachowaniem świadczy o tym, czy jest uczniem Pana Jezusa, czy nie, - wyjaśnia, że uzdrawiając Łazarza, Pan Jezus daje nam nadzieję na życie wieczne,
--	--	---	---	---

V. Pan Jezus nas zbawia, chcemy Mu podziękować

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
-wskazuje palmę jako symbol Niedzieli Palmowej, - wymienia zasady właściwego zachowywania się podczas Mszy świętej,	- wyjaśnia, że poprzez dobre uczynki wychwala Pana Jezusa i świadczy o tym, że jest dzieckiem Bożym, - potrafi powtórzyć słowa wypowiedziane przez Pana Jezusa w Wieczerniku, a powtarzane przez kapłana podczas każdej Mszy świętej,	- opowiada o uroczystym wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, - opowiada co wydarzyło się w Wieczerniku podczas Ostatniej Wieczerzy,	- wyjaśnia, że Kościół obchodzi Niedzielę Palmową na pamiątkę wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy, - wyjaśnia, że podczas każdej Eucharystii Pan Jezus jest obecny pod postaciami chleba i wina,	- wyjaśnia znaczenie Niedzieli Palmowej i wyraża potrzebę spotkania z Chrystusem w liturgii Niedzieli Palmowej, - wyjaśnia pojęcia: Ostatnia Wieczerza, Eucharystia, Msza święta, sakrament

wskazuje apostołów jako świadków wstąpienia Pana Jezusa do nieba,	- potrafi odpowiadać na pytania dotyczące wniebowstąpienia Pana Jezusa,	- potrafi powiedzieć, że po zmartwychwstaniu Pan Jezus wstępuje do nieba i że ponownie przyjdzie na Ziemię,	- wskazuje, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w sakramentach,.	- odkrywa, że chrześcijanin powinien żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana Jezusa,
Katechezy okolicznościowe				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia znaczenie słowa monstrancja,	- potrafi opowiedzieć o wydarzeniu, które dało początek Uroczystości Bożego Ciała,	- odkrywa, że tak jak Jezus wędrował po Palestynie nauczając spotkanych ludzi, tak naucza podczas procesji Eucharystycznej uczestniczących w niej,	- wskazuje, że podczas procesji Bożego Ciała, Pan Jezus błogosławi wszystkich ludzi, bo każdego kocha i za wszystkich umiera,	- wyjaśnia sens procesji Eucharystycznej,

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:
Klasa3

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
2. Pan Jezus chce z nami rozmawiać	→ podaje przekonujące argumenty za uczestnictwem w modlitwie wspólnotowej → wyjaśnia sens chrześcijańskiej niedzieli	→ wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do ludzi przez piękno liturgii → tłumaczy znaczenie udziału w nabożeństwach jako formach spotkań z Jezusem → omawia wartość modlitwy błagalnej → wyjaśnia, że Bóg ustanawia siódmy dzień tygodnia dniem odpoczynku, dniem świętym, by człowiek wielbił Boga	→ tłumaczy, czym jest modlitwa liturgiczna Kościoła, → opisuje gesty, które wierni wykonują, uczestnicząc w Eucharystii → układa wezwanie modlitwy błagalnej → wymienia, że świętowanie niedzieli powinno polegać na udziale we Mszy Świętej i spędzaniu czasu z rodziną	→ wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej → omawia konieczność przyjmowania postaw odpowiednich do danych czynności liturgicznych → przytacza z pamięci modlitwę Pod Twoją obronę,	→ wyjaśnia, że msza św. jest modlitwą liturgiczną → wymienia postawy, które przyjmuje się podczas Mszy Świętej, → opisuje, jak możemy modlić się za siebie nawzajem, → wie, że niedziela to dzień święty, w czasie którego wielbimy Pana Boga przez uczestnictwo we Mszy Świętej i budowanie więzi rodzinnych
3. Pan Jezus nas prowadzi	→ wskazuje na znaczenie Dekalogu w codziennym życiu; → tłumaczy wszystkie przykazania Dekalogu jako drogowskaz na szczęśliwe życie;	→ opisuje istotę wstępu do Dekalogu, → wyjaśnia, że pierwsze przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu, bo wierzy, ufa i kocha Pana Boga, → wyjaśnia, dlaczego drugie przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu → uzasadnia sens świętowania niedzieli	→ wyjaśnia pojęcie „dekalog”, → zna obowiązki wynikające z pierwszego przykazania Bożego → wskazuje na istotę pierwszego przykazania Bożego, → wskazuje sytuacje w codzienności, kiedy szanujemy imię Boże	→ wyjaśnia, że to Bóg ogłasza 10 przykazań Bożych dla tych, którzy w Niego wierzą → wymienia sytuacje, w których grzeszymy przeciwko pierwszemu przykazaniu Bożemu → opisuje zachowania wskazujące na brak szacunku do imienia Bożego → wymienia zachowania wbrew trzeciemu przykazaniu Dekalogu	→ zna wstęp do Dekalogu → przytacza z pamięci pierwsze przykazanie Boże. → przytacza z pamięci drugie przykazanie Boże, → zna trzecie przykazanie Boże → wymienia czwarte przykazanie Boże → zna treść czwartego przykazania Bożego

	→ objaśnia współdziałanie Osób Boskich; → tłumaczy, dlaczego wiara przejawia się w udziale w liturgii; → wyjaśnia znaczenia poszczególnych okresów roku liturgicznego; → rozważa prawdę o niedzieli jako wyjątkowym dniu tygodnia; → opisuje przykłady postaw moralnych ukazanych w Biblii i historii Kościoła;	→ wskazuje powody dla których należy kochać i szanować rodziców → tłumaczy konieczność troski o życie i zdrowie swoje i innych ludzi → wyjaśnia na czym polega miłość i wierność małżeńska → uzasadnia konieczność troski o własność swoją, cudzą i wspólną → wyjaśnia konieczność troski o prawdę w życiu społecznym i osobistym → wskazuje powody, dla których myśli przeciwko dobru małżeństwa innych są grzechem → podaje przyczyny dla których zaniedbanie czynienia dobra oraz myśli o naruszeniu dóbr drugiego człowieka naruszają naszą przyjaźń z Bogiem → uzasadnia, że przykazania Boże strzegą wolności i godności człowieka,	→ podaje sposoby świętowania niedzieli wynikające z Dekalogu → przytacza przykłady szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów → podaje przykłady zachowań wskazujących na prowadzenie życia zgodnego z piątym przykazaniem Bożym → podaje przykłady zachowań świadczących o dobrym przygotowaniu się dzieci i młodzieży do podjęcia życia opartego na wierności małżeńskim zobowiązaniom → wymienia sposoby troski o o własność swoją, cudzą i wspólną → wyjaśnia pojęcia prawda, oszczerstwo, obmowa → wyjaśnia na czym polega szkodliwość pożądania innych osób w relacjach małżeńskich → tłumaczy, do czego prowadzi pożądanie rzeczy należących do innych → wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom	→ przytacza przykłady braku szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów → wymienia przykłady świadczące o braku troski o życie swoje i innych ludzi → opisuje zachowania świadczące o braku troski o świętość zachowań, słów i myśli → wymienia sytuacje zaniedbywania własności swojej, cudzej i wspólnej → opisuje sytuacje naruszenia dóbr swoich i drugiego człowieka przez słowo → wymienia skutki pragnień nie podporządkowanych dobru swojemu i drugiej osoby → podaje przykłady braku miłości w relacjach między ludźmi oraz między ludźmi i Bogiem	→ podaje treść piątego przykazania → przytacza szóste przykazanie Boże, → zna siódme przykazanie Boże → wymienia ósme przykazanie Boże → podaje treść dziewiątego przykazania Bożego → zna treść dziesiątego i dziesiątego przykazania Bożego
--	--	---	---	--	---

II semestr

4. Pan Jezus nas uzdrawia	→ wyjaśnia uzdrawiającą moc sakramentu pokuty i pojednania → wskazuje warunki sakramentu pojednania i pokuty na podstawie tekstu przypowieści o miłosiernym ojcu	→ charakteryzuje sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem, → tłumaczy, że Bóg jest Ojcem miłosiernym, który z miłości do nas przebacza nam nasze grzechy, gdy za nie żałujemy, → wyjaśnia, że kochamy Pana Boga, jeżeli kochamy drugiego człowieka → tłumaczy, że grzech oddala nas od Pana Boga i drugiego człowieka, → opisuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania, → tłumaczy konieczność żalu za grzechy → wymienia sposoby walki z grzechem → tłumaczy, dlaczego postanowienie poprawy powinno być mocne → wyjaśnia, dlaczego należy czynić zadość Bogu i ludziom	→ wyjaśnia znaczenie pojęcia „sakramenty święte” → opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu → referuje, że postawa marnotrawnego syna i starszego syna to nasze postawy wobec Boga i drugiego człowieka → wymienia sposoby walki z grzechem → opisuje sens robienia rachunku sumienia → wyjaśnia, że żal za grzechy to najważniejszy warunek rachunku sumienia → opisuje, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne → opisuje sens zadośćuczynienia zarówno Bogu jak i ludziom	→ tłumaczy, że Chrystus jest obecny w sakramentach → wyjaśnia pojęcie „miłosierny” → wymienia grzechy główne → odkrywa, że zło rozprzestrzenia się, gdy człowiek ulega grzechowi, → wymienia sposoby walki z grzechem → referuje, że szatan to zbuntowany anioł, przepełniony zazdrością, który pragnie oddalić nas od Pana Boga → definiuje pojęcie „rachunek sumienia” → definiuje pojęcie „żał za grzechy” → definiuje pojęcie mocne postanowienie poprawy → definiuje pojęcie „zadośćuczynienia”	→ wymienia sakramenty święte, → wskazuje Pana Jezusa jako opowiadającego przypowieść o miłosiernym Ojcu → odróżnia grzechy ciężkie i grzechy lekkie → tłumaczy, że Pan Jezus przychodzi na ziemię, aby przemieniać serca grzeszników → zapoznanie z pojęciem i warunkami sakramentu pokuty i pojednania → wyjaśnia na czym polega rachunek sumienia → tłumaczy, co to jest żal za grzechy → opisuje na czym polega postanowienie poprawy → wyjaśnia, kiedy spowiedź jest szczera → tłumaczy konieczność naprawy krzywd
---------------------------	---	--	--	---	--

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:
Klasa4

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	→ wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią → wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie → odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, → analizuje tekst Łk 22,59–62, → szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne	→ wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, → uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, → wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, → odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, → wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, → odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, → na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości,	→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym → tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi → wskazuje na mapie górę Błogosławieństw → wskazuje na mapie Górę Synaj → wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa → opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, → określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają pokłasku, nie unoszą się gniewem, → odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, → odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współzucie drugiemu	→ opowiada przypowieść o siewcy, → wskazuje na mapie Ziemię Świętą, → wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, → odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym → wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów → wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy → wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, → objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy → wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw → odkrywa, że przeszkodą w stawianiu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm → odkrywa, że przeszkodą do stawiania się człowiekiem czystego	→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno → wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni → nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca → wskazuje na mapie rzekę Jordan → tłumaczy pojęcie miłosierdzia, → wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi,

	błogosławieństwa w naszym życiu	→ odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, → odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. → odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia → wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw	człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, → opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników → odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego → wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej	serca jest nasze zobojętnienie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych → opowiada historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami,	→ odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, → wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	→ wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga	→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem,	→ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi → wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca	→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu	→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty

3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	→ analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie	→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone	→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi,	→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego	→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga,
Katechezy okolicznościowe	→ podaje, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego,	→ na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi	→ na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla,	→ odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata	→ uzasadnia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

II semestr

II semestr					
4.Przepraszam Pana Jezusa	→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi → wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty → określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, → wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”	→ opowiada historię grzechu pierworodnego, → odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów → wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. → odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, → • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu	→ wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego → opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń → nazywa Boga miłością, która przebacza → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy → odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów → odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1) → wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej	→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem → odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka → wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników → układa tekst modlitwy przebłagalnej, → wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je	→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę → nazywa Boga miłością, która przebacza → odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy → wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący

6. Wielbię Pana Jezusa	→ tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie → opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka	→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), → odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, → wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1),	→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka → wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego	→ odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, → odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga → wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), → wymienia sposoby oddawania czci Bogu	→ układa prostą modlitwę uwielbienia → opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem → wskazuje na ofiarny charakter mszy świętej
Katechezy okolicznościowe	→ omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego	→ odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego,	→ podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu	→ wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego	→ opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę

Na ocenę niedostateczną uczeń: Nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą.